

Úřední věstník

Evropské unie

C 129

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 56

4. května 2013

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2013/C 129/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 123, 27.4.2013

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2013/C 129/02

Věc C-393/11: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Autorità per l'elettrica e il gas v. Antonella Bertazzi a další („Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda CES, UNICE a CEEP o pracovních poměrech na dobu určitou — Ustanovení 4 — Pracovní smlouvy na dobu určitou ve veřejném sektoru — Proces stabilizace — Přijetí zaměstnanců v pracovním poměru na dobu určitou jako kariérních úředníků bez veřejného výběrového řízení — Stanovení počtu odpracovaných let — Absolutní nezohlednění období služby na základě pracovních smluv na dobu určitou — Zásada zákazu diskriminace“)

2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2013/C 129/03	Věc C-563/11: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšsko) — SIA Forwards V v. Valsts ieņēmumu dienests („Článek 99 jednacího řádu — Daně — DPH — Šestá směrnice — Nárok na odpočet — Odmítnutí — Faktura vystavená společností považovanou za fiktivní“) 2	2
2013/C 129/04	Věc C-128/12: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal do Trabalho do Porto — Portugalsko) — Sindicato dos Bancários do Norte, Sindicato dos Bancários do Centro, Sindicato dos Bancários do Sul e Ilhas, Luís Miguel Rodrigues Teixeira de Melo v. BPN — Banco Português de Negócios SA („Řízení o předběžné otázce — Článek 53 odst. 2 jednacího řádu — Listina základních práv Evropské unie — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví snížení platů pro některé pracovníky ve veřejném sektoru — Neprovedení unijního práva — Zjevná nepřislušnost Soudního dvora“) 3	3
2013/C 129/05	Věc C-171/12 P: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. února 2013 — Carrols Corp. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Giulio Gambettola („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 51 odst. 1 písm. b) — Obrazová ochranná známka Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — Návrh na prohlášení neplatnosti předložený majitelem národní obrazové ochranné známky Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL a národní slovní ochranné známky POLLO TROPICAL — Absolutní důvody neplatnosti — Neexistence dobré víry — Nepřípustnost“)..... 3	3
2013/C 129/06	Věc C-178/12: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social — Španělsko) — Rafaela Rivas Montes v. Instituto Municipal de Deportes de Córdoba (IMDECO) („Článek 53 odst. 2 a článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Sociální politika — Zásada rovného zacházení — Směrnice 1999/70/CE — Rámcová dohoda CES, UNICE a CEEP o pracovních poměrech na dobu určitou — Ustanovení 4 — Pracovní smlouvy na dobu určitou ve veřejném sektoru — Stanovení počtu odpracovaných let — Rozdílné zacházení se zaměstnanci v úředním poměru a se smluvními zaměstnanci — Započtení dříve vykonávané služby v rámci veřejné správy — Zjevná nepřislušnost Soudního dvora“) 4	4
2013/C 129/07	Věc C-240/12: Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2013 — (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank te Rotterdam — Nizozemsko) — trestní řízení proti EBS Le relais Nord Pas De Calais („Řízení o předběžné otázce — Nepřípustnost“)..... 4	4
2013/C 129/08	Věc C-266/12 P: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. února 2013 — Jarosław Majtczak v. Feng Shen Technology Co. Ltd, Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 51 odst. 1 písm. b) — Přihlašovatel, který nebyl v době podání ochranné známky Společenství v dobré víře — Obrazová ochranná známka FS — Návrh na prohlášení neplatnosti“) 4	4
2013/C 129/09	Věc C-343/12: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van Koophandel te Gent — Belgie) — Euronics Belgium CVBA v. Kamera Express BV, Kamera Express Belgium BVBA („Článek 99 jednacího řádu — Směrnice 2005/29/ES — Vnitrostátní právní úprava, která obecně zakazuje nabízet k prodeji nebo prodávat zboží se ztrátou“) 5	5
2013/C 129/10	Věc C-433/12 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 7. března 2013 — Luigi Marcuccio v. Soudní dvůr Evropské unie („Kasační opravný prostředek — Žaloba na určení mimosmluvní odpovědnosti — Odmítnutí kanceláře Soudního dvora uskutečnit další kroky ohledně dopisů zaslaných žalobcem prvnímu generálnímu advokátovi Soudního dvora — Článek 256 odst. 2 SFEU — Žádost o zahájení řízení o přezkumu některých rozhodnutí, kterými se ukončuje řízení, vydaných Tribunálem v řízení o kasačním opravném prostředku“) 5	5

2013/C 129/11	Věc C-555/12: Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Tivoli — Itálie) — Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda, Virginia Chellini v. Comune di Zagarolo („Řízení o předběžné otázce — Listina základních práv Evropské unie — Provádění unijního práva — Neexistence — Zjevná nepříslušnost Soudního dvora“)	6
2013/C 129/12	Věc C-84/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2013 Electrabel SA proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 12. prosince 2012 ve věci T-332/09, Electrabel v. Komise	6
2013/C 129/13	Věc C-94/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. února 2013 Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. rl a další proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. prosince 2012 ve věci T-260/00, Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca — Burano Soc. coop. rl a další v. Evropská komise	7
2013/C 129/14	Věc C-95/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. února 2013 společností Alfier Costruzioni Srl a dalšími proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. prosince 2012 ve věci T-261/00, Sacaim SpA a další v. Evropská komise	7
2013/C 129/15	Věc C-96/13: Žaloba podaná dne 26. února 2013 — Evropská komise v. Řecká republika	8
2013/C 129/16	Věc C-97/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Sibiu (Rumunsko) dne 27. února 2013 — Silvia Georgiana Câmpean v. Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu	9
2013/C 129/17	Věc C-98/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret (Dánsko) dne 27. února 2013 — Martin Blomqvist v. Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA	9
2013/C 129/18	Věc C-103/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne 4. března 2013 — Snežana Somova v. Glaven direktor na Stolično upravljenje „Socialno osigurjavane“	10
2013/C 129/19	Věc C-107/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad — Veliko Tarnovo (Bulharsko) dne 4. března 2013 — „FIRIN“ OOD v. Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ — Veliko Tarnovo	11
2013/C 129/20	Věc C-115/13: Žaloba podaná dne 11. března 2013 — Evropská komise v. Maďarsko	11
2013/C 129/21	Věc C-634/11: Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 1. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Ireland — Irsko) — Irish Bank Resolution Corp. Ltd, dříve Anglo Irish Bank Corp. Ltd v. Sean Quinn a další	12
2013/C 129/22	Věc C-333/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. března 2013 — Evropská komise v. Polská republika	12
2013/C 129/23	Věc C-349/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. února 2013 — (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék (dříve Fővárosi Bíróság) — Maďarsko) — Però Gáz Kft v. János Balla	12

2013/C 129/24	Věc C-532/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. března 2013 — Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství	13
2013/C 129/25	Věc C-577/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Rakousko) v. Michaela Hopfgartner	13

Tribunál

2013/C 129/26	Věc T-301/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2013 — in 't Veld v. Komise („Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se návrhu mezinárodní obchodní dohody proti padělatelství (ACTA) — Dokumenty týkající se jednání — Odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů — Zjevně nesprávné posouzení — Proporcionalita — Povinnost uvést odůvodnění“)	14
2013/C 129/27	Věc T-324/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2013 — Firma Van Parys v. Komise („Celní unie — Dovoz banánů pocházejících z Ekvádoru — Dodatečný výběr dovozního cla — Žádost o prominutí dovozního cla — Článek 220 odst. 2 písm. b) a článek 239 nařízení (EHS) č. 2913/92 — Chyba celních orgánů — Hrubá nedbalost zúčastněné osoby“)	14
2013/C 129/28	Věc T-409/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2013 — Bottega Veneta International v. OHIM (Tvar kabelky) („Ochranná známka Společenství — Přihláška trojrozměrné ochranné známky Společenství — Tvar kabelky — Absolutní důvody pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 1 písm. b) a odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 — Nezohlednění prvku představujícího přihlašovanou ochrannou známku — Pravidlo č. 9 nařízení (ES) č. 2868/95“).....	15
2013/C 129/29	Věc T-410/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2013 — Bottega Veneta International v. OHIM (Tvar kabelky) („Ochranná známka Společenství — Přihláška trojrozměrné ochranné známky Společenství — Tvar kabelky — Absolutní důvody pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 1 písm. b) a odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 — Nezohlednění prvku představujícího přihlašovanou ochrannou známku — Pravidlo č. 9 nařízení (ES) č. 2868/95“).....	15
2013/C 129/30	Věc T-415/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 — Nexans France v. Společný podnik Fusion for Energy („Veřejné zakázky na dodávky — Euratom — Nabídkové řízení společného podniku Fusion for Energy — Dodávka elektrického zařízení — Odmítnutí nabídky uchazeče — Otevřené nabídkové řízení — Nabídka obsahující výhrady — Právní jistota — Legitimní očekávání — Proporcionalita — Střet zájmů — Rozhodnutí o zadání — Žaloba na neplatnost — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost — Mimosmluvní odpovědnost“)	16
2013/C 129/31	Věc T-495/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 — Bank Saderat v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Subjekt 100 % vlastněný subjektem uznaným za subjekt zapojený do šíření jaderných zbraní — Námitka protiprávnosti — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu“)	16

2013/C 129/32	Věc T-571/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2013 — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik v. OHIM — Impexmetal (FŁT-1) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství FŁT-1 — Starší obrazová ochranná známka Společenství FŁT — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“).....	17
2013/C 129/33	Věc T-92/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 — Andersen v. Komise („Státní podpory — Podpory poskytnuté dánskými orgány ve prospěch veřejného podniku DSB — Smlouvy o veřejných službách na poskytování služeb osobní železniční dopravy mezi Kodaní a Ystad — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za podmíněně slučitelnou s vnitřním trhem — Časová působnost hmotně-právních pravidel práva“)	17
2013/C 129/34	Věc T-353/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. března 2013 — Event v. OHIM — CBT Comunicaci3n Multimedia (eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS — Starší národní slovní ochranná známka Event — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“).....	18
2013/C 129/35	Věc T-489/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 — Rousse Industry v. Komise („Státní podpory — Státní podpora poskytnutá Bulharskem formou zřeknutí se pohledávek — Rozhodnutí prohlašující tuto podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem a nařizující její vrácení — Nová podpora — Narušení hospodářské soutěže — Povinnost uvést odůvodnění“)	18
2013/C 129/36	Věc T-571/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 — El Corte Inglés v. OHIM — Chez Gerard (CLUB GOURMET) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CLUB GOURMET — Starší národní obrazová ochranná známka CLUB DEL GOURMET, EN... El Corte Inglés — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence podobnosti výrobků a služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Argumenty a důkazy předložené poprvé před Tribunálem“)	18
2013/C 129/37	Věc T-624/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2013 — Yueqing Onesto Electric v. OHIM — Ensto (ONESTO) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropského společenství — Obrazová ochranná známka ONESTO — Starší obrazová ochranná známka Společenství ENSTO — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	19
2013/C 129/38	Věc T-277/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 — Bimbo v. OHIM — Café do Brasil (Caffè KIMBO) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Caffè KIMBO — Starší národní slovní ochranná známka — Relativní důvody zamítnutí — Všeobecně známá ochranné známky ve smyslu článku 6 bis Pařížské úmluvy — Článek 8 odst. 4 nařízení č. 207/2009“).....	19
2013/C 129/39	Věc T-198/09: Usnesení Tribunálu ze dne 7. března 2013 — UOP v. Komise („Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Neexistence osobního dotčení — Nepřípustnost“).....	19
2013/C 129/40	Věc T-607/11: Usnesení Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Henkel a Henkel France v. Komise („Žaloba na neplatnost — Žádost francouzské Autorité de la concurrence o poskytnutí určitých dokumentů tvořících součást spisu Komise týkajícího se řízení ve věcech hospodářské soutěže ohledně evropského trhu výrobců detergentů pro domácnost — Použití v rámci vnitrostátního řízení týkající se odvětví pracích a čistících prostředků ve Francii — Zánik právního zájmu na podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Nepřípustnost“).....	20

2013/C 129/41	Věc T-64/12: Usnesení Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Henkel a Henkel France v. Komise („Žaloba na neplatnost — Žádost, aby byly francouzské Autorité de la concurrence poskytnuty určité dokumenty tvořící součást spisu Komise týkajícího se řízení ve věcech hospodářské soutěže ohledně evropského trhu výrobců detergentů pro domácnost — Použití v rámci vnitrostátního řízení týkajícího se odvětví pracích a čisticích prostředků ve Francii — Neexistence právního zájmu na podání žaloby — Nepřípustnost“) 20	20
2013/C 129/42	Věc T-27/13 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. března 2013 — Elan v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Státní podpory — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou s vnitřním trhem a kterým se nařizuje její vymáhání od příjemce — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“) 21	21
2013/C 129/43	Věc T-89/13 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. března 2013 — Calestep v. ECHA („Řízení o předběžných opatřeních — Poplatky a platby ECHA — Snížení poplatků přiznávané malým podnikům — Šetření, které ECHA provádí v souvislosti s prohlášením o velikosti podniku — Rozhodnutí ukládající povinnost doplatit neodvedenou část celkové částky poplatku — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedodržení formálních náležitostí — Nepřípustnost“) 21	21
2013/C 129/44	Věc T-103/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. února 2013 Evropskou komisí proti rozsudku vydanému dne 11. prosince 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-122/10, Cocchi a Falcione v. Komise 21	21
2013/C 129/45	Věc T-107/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2013 Cornelia Trentea proti rozsudku vydanému dne 11. prosince 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-112/10, Trentea v. FRA 22	22
2013/C 129/46	Věc T-109/13: Žaloba podaná dne 21. února 2013 — Othman v. Rada 23	23
2013/C 129/47	Věc T-110/13: Žaloba podaná dne 23. února 2013 — Litevská republika v. Evropská komise 23	23
2013/C 129/48	Věc T-121/13: Žaloba podaná dne 28. února 2013 — Oil Pension Fund Investment Company v. Rada 24	24
2013/C 129/49	Věc T-127/13: Žaloba podaná dne 4. března 2013 — El Corte Inglés v. OHIM — Baumarkt Praktiker Deutschland (PRO OUTDOOR) 25	25
2013/C 129/50	Věc T-134/13: Žaloba podaná dne 28. února 2013 — Polynt a Sitre v. ECHA 26	26
2013/C 129/51	Věc T-135/13: Žaloba podaná dne 28. února 2013 — Hitachi Chemical Europe a další v. ECHA ... 26	26
2013/C 129/52	Věc T-137/13: Žaloba podaná dne 7. března 2013 — Saferoad RRS v. OHIM (MEGARAIL) 27	27
2013/C 129/53	Věc T-152/13: Žaloba podaná dne 15. března 2013 — Sea Handling v. Komise 28	28
2013/C 129/54	Věc T-167/13: Žaloba podaná dne 18. března 2013 — Comune di Milano v. Komise 29	29

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2013/C 129/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 123, 27.4.2013

Dřívější publikace

Úř. věst. C 114, 20.4.2013

Úř. věst. C 108, 13.4.2013

Úř. věst. C 101, 6.4.2013

Úř. věst. C 86, 23.3.2013

Úř. věst. C 79, 16.3.2013

Úř. věst. C 71, 9.3.2013

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Autorità per l'elettrica e il gas v. Antonella Bertazzi a další

(Věc C-393/11) ⁽¹⁾

(„Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda CES, UNICE a CEEP o pracovních poměrech na dobu určitou — Ustanovení 4 — Pracovní smlouvy na dobu určitou ve veřejném sektoru — Proces stabilizace — Přijetí zaměstnanců v pracovním poměru na dobu určitou jako kariérních úředníků bez veřejného výběrového řízení — Stanovení počtu odpracovaných let — Absolutní nezohlednění období služby na základě pracovních smluv na dobu určitou — Zásada zákazu diskriminace“)

(2013/C 129/02)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Autorità per l'elettrica e il gas

Žalovaní: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Consiglio di Stato — Výklad ustanovení 4 přílohy směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43) — Vnitrostátní právní předpis, který stanoví možnost orgánů veřejné správy uzavírat smlouvy na dobu neurčitou s pracovníky, kteří již byli uvedenými orgány zaměstnání na základě smluv na dobu určitou, a odchyluje se tím od zásady nábory státních úředníků na základě veřejného výběrového řízení — Nezohlednění počtu odpracovaných let na základě dřívější smlouvy na dobu určitou, i v případě pokračování pracovního poměru

Výrok

Ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která v plném rozsahu vylučuje, aby orgán veřejné správy zohlednil období služby pracovníka zaměstnaného na dobu určitou pro účely výpočtu odpracovaných let při uzavření pracovní smlouvy na dobu neurčitou tohoto pracovníka u uvedeného orgánu jakožto kariérního úředníka v rámci specifického stabilizačního postupu, ledaže funkce vykonávané v rámci pracovních smluv na dobu určitou neodpovídají funkcím vykonávaným kariérním úředníkem patřícím do příslušné kategorie tohoto orgánu, nebo pokud tomu tak není, ledaže je toto vyloučení odůvodněno „objektivními důvody“ ve smyslu bodu 1 nebo 4 tohoto ustanovení, což musí ověřit předkládající soud.

Pouhá okolnost, že pracovník na dobu určitou splnil uvedené období služby na základě pracovní smlouvy nebo pracovního poměru vztahu na dobu určitou, nepředstavuje takový objektivní důvod.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 24.9.2011.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšsko) — SIA Forwards V v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-563/11) ⁽¹⁾

(„Článek 99 jednacího řádu — Daně — DPH — Šestá směrnice — Nárok na odpočet — Odmítnutí — Faktura vystavená společností považovanou za fiktivní“)

(2013/C 129/03)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: SIA Forwards V

Odpūrkynē: Valsts ieņēmumu dienests

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Augstākās tiesas Senāts — Výklad čl. 17 odst. 2 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977, o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Odpočet DPH odvedené na vstupu — Osoba povinná k dani, která splňuje podmínky pro odpočet daně odvedené při nákupu zboží, stanovené vnitrostátní právní úpravou, a u které se neprokázalo zneužívající jednání — Odmítnutí přiznat nárok na odpočet DPH v případě, že se prokáže, že druhý účastník plnění nemohl uskutečnit dodání zboží uvedeného na faktuře, která je po formální stránce bezvadná

Výrok

Článek 17 odst. 2 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977, o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění Rady směrnice 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995, je třeba vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu byl adresátovi faktury odepřen z důvodu, že plnění uvedené na této faktuře je s ohledem na podvodné či protiprávní jednání spáchané osobou, která tuto fakturu vystavila, považováno za plnění, které se ve skutečnosti neuskutečnilo, ledaže se s ohledem na objektivní skutečnosti, aniž jsou od adresáta uvedené faktury vyžadovány důkazy, jejichž předložení mu nepřísluší, prokáže, že tento adresát věděl nebo musel vědět, že uvedené plnění je součástí podvodu na dani z přidané hodnoty, což musí ověřit předkládající soud.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 13, 14.1.2012.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal do Trabalho do Porto — Portugalsko) — Sindicato dos Bancários do Norte, Sindicato dos Bancários do Centro, Sindicato dos Bancários do Sul e Ilhas, Luís Miguel Rodrigues Teixeira de Melo v. BPN — Banco Português de Negócios SA

(Věc C-128/12) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Článek 53 odst. 2 jednacího řádu — Listina základních práv Evropské unie — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví snížení platů pro některé pracovníky ve veřejném sektoru — Neprovedení unijního práva — Zjevná nepříslušnost Soudního dvora“)

(2013/C 129/04)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal do Trabalho do Porto

Účastníci původního řízení

Žalobci: Sindicato dos Bancários do Norte, Sindicato dos Bancários do Centro, Sindicato dos Bancários do Sul e Ilhas, Luís Miguel Rodrigues Teixeira de Melo

Žalovaná: BPN — Banco Português de Negócios SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal do Trabalho do Porto — Výklad článku 20, čl. 21 odst. 1 a čl. 31 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. 2000, C 364, s. 1) — Dodržování zásady rovného zacházení a zásady zákazu diskriminace a práva na spravedlivé a rovné pracovní podmínky — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví snížení platů pro některé pracovníky ve veřejném sektoru

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie zjevně nemá pravomoc k projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané tribunal do trabalho do Porto (Portugalsko) rozhodnutím ze dne 6. ledna 2012.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 26.5.2012.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. února 2013 — Carrols Corp. v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Giulio Gambettola

(Věc C-171/12 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 51 odst. 1 písm. b) — Obrazová ochranná známka Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — Návrh na prohlášení neplatnosti předložený majitelem národní obrazové ochranné známky Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL a národní slovní ochranné známky POLLO TROPICAL — Absolutní důvody neplatnosti — Neexistence dobré víry — Nepřípustnost“)

(2013/C 129/05)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Carrols Corp. (zástupce: I. Temiño Cenicerós, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec), Giulio Gambettola (zástupce: F. Brandolini Kujman, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) ze dne 1. února 2012, Carrols Corp. v. OHIM (T-291/09), kterým Tribunál zamítl žalobu na zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 7. května 2009 (věc R 632/2008-1) týkajícího se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Carrols Corp. a Giulio Gambettolou

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se odmítá.
- 2) Společnosti Carrols Corp. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 174, 16.6.2012.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social — Španělsko) — Rafaela Rivas Montes v. Instituto Municipal de Deportes de Córdoba (IMDECO)

(Věc C-178/12) (¹)

(„Článek 53 odst. 2 a článek 99 jednacího řádu Soudního dvora — Sociální politika — Zásada rovného zacházení — Směrnice 1999/70/CE — Rámcová dohoda CES, UNICE a CEEP o pracovních poměrech na dobu určitou — Ustanovení 4 — Pracovní smlouvy na dobu určitou ve veřejném sektoru — Stanovení počtu odpracovaných let — Rozdílné zacházení se zaměstnanci v úředním poměru a se smluvními zaměstnanci — Započtení dříve vykonávané služby v rámci veřejné správy — Zjevná nepřislusnost Soudního dvora“)

(2013/C 129/06)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rafaela Rivas Montes

Žalovaný: Instituto Municipal de Deportes de Córdoba (IMDECO)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Juzgado de lo Social — Výklad čl. 45 odst. 4 SFEU — Vnitrostátní právní úprava upravující způsob výpočtu příplatku za odpracovaná léta ve veřejné službě — Uplatňování odlišných pravidel podle povahy úřední nebo smluvní povahy pracovního poměru ze strany veřejné správy — Nezohlednění některých dob odpracovaných zaměstnanci, kteří nejsou v úředním poměru

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie je zjevně nepřislusný k zodpovězení předběžných otázek položených rozhodnutím Juzgado de lo Social n° 1 de Córdoba (Španělsko) ze dne 27. února 2012

(¹) Úř. věst. C 209, 14.7.2012.

Usnesení Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. března 2013 — (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank te Rotterdam — Nizozemsko) — trestní řízení proti EBS Le relais Nord Pas De Calais

(Věc C-240/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Nepřípustnost“)

(2013/C 129/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank te Rotterdam

Účastník původního trestního řízení

EBS Le relais Nord Pas De Calais

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank te Rotterdam — Nizozemsko — Výklad článku 15 a čl. 26 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole (Úř. věst. L 30, s. 1; Zvl. vyd. 15/02, s. 176) a čl. 2 bodu 32 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, s. 1) — Pojem tranzitu — Přeprava odpadů prováděná prostřednictvím námořního plavidla z členského státu do státu, který nespadá do působnosti rozhodnutí OECD — Zakotvení během plavby v přístavu jiného členského státu

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozhodnutím Rechtbank te Rotterdam (Nizozemsko), ze dne 4. května 2012 je zjevně nepřijatelná.

(¹) Úř. věst. C 243, 11.8.2012.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 7. února 2013 — Jarosław Majtczak v. Feng Shen Technology Co. Ltd, Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-266/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 51 odst. 1 písm. b) — Přihlašovatel, který nebyl v době podání ochranné známky Společenství v dobré víře — Obrazová ochranná známka FS — Návrh na prohlášení neplatnosti“)

(2013/C 129/08)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Jarosław Majtczak (zástupce: J. Radłowski, radca prawny)

Další účastníci řízení: Feng Shen Technology Co. Ltd (zástupce: P. Rath, advokát), Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 21. března 2012, Feng Shen Technology v. OHMI — Majtczak (FS) (T-227/09), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí R 529/2008-4 čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 1. dubna 2009, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí zrušovacího oddělení o nevyhovění návrhu na prohlášení neplatnosti, podanému žalobkyní proti obrazové ochranné známce „FS“ pro výrobky zařazené do třídy 26.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Jarosławu Majtczakovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 258, 25.8.2012.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van Koophandel te Gent — Belgie) — Euronics Belgium CVBA v. Kamera Express BV, Kamera Express Belgium BVBA

(Věc C-343/12) (¹)

(„Článek 99 jednacího řádu — Směrnice 2005/29/ES — Vnitrostátní právní úprava, která obecně zakazuje nabízet k prodeji nebo prodávat zboží se ztrátou“)

(2013/C 129/09)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van Koophandel te Gent

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Euronics Belgium CVBA

Žalované: Kamera Express BV, Kamera Express Belgium BVBA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank van Koophandel te Gent — Belgie — Výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004

(směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22) — Vnitrostátní právní úprava, která obecně až na výjimky zakazuje prodej se ztrátou a jejímž účelem je mimo jiné ochrana zájmů spotřebitele — Slučitelnost se směrnicí 2005/29

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) musí být vykládána v tom smyslu, že brání takovému ustanovení vnitrostátního práva, jako je ustanovení, jež je dotčeno v původním řízení, které stanoví obecný zákaz nabízet ke koupi nebo prodávat zboží se ztrátou, pokud toto ustanovení sleduje cíle ochrany spotřebitelů.

(¹) Úř. věst. C 303, 6.10.2012.

Usnesení Soudního dvora ze dne 7. března 2013 — Luigi Marcuccio v. Soudní dvůr Evropské unie

(Věc C-433/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Žaloba na určení mimo-smluvní odpovědnosti — Odmítnutí kanceláře Soudního dvora uskutečnit další kroky ohledně dopisů zaslaných žalobcem prvnímu generálnímu advokátovi Soudního dvora — Článek 256 odst. 2 SFEU — Žádost o zahájení řízení o přezkumu některých rozhodnutí, kterými se ukončuje řízení, vydaných Tribunálem v řízení o kasačním opravném prostředku“)

(2013/C 129/10)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastník řízení: Soudní dvůr Evropské unie

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) ze dne 3. července 2012, Marcuccio v. Soudní dvůr (T-27/12), kterým Tribunál zamítl žalobu na určení odpovědnosti směřující k náhradě škody, kterou žalobce údajně utrpěl v důsledku odmítnutí soudní kanceláře uskutečnit další kroky ohledně spisu zaslaného žalobcem prvnímu generálnímu advokátovi Soudního dvora, ve kterém žádal o zahájení řízení o přezkumu rozhodnutí, kterými se ukončuje řízení, vydaných Tribunálem ve věcech T-278/07 P, T-114/08 P, T-32/09 P a T-166/09 P

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Luigi Marcuccio ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 355, 17.11.2012.

Usnesení Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Tivoli — Itálie) — Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda, Virginia Chellini v. Comune di Zagarolo

(Věc C-555/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Listina základních práv Evropské unie — Provádění unijního práva — Neexistence — Zjevná nepřislusnost Soudního dvora“)

(2013/C 129/11)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Tivoli

Účastnice původního řízení

Žalobci: Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda, Virginia Chellini

Žalovaná: Comune di Zagarolo

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale di Tivoli — Výklad čl. 47 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie a článku 6 Evropské úmluvy o lidských právech, ve spojení s článkem 6 SEU a čl. 52 odst. 3 Listiny základních práv — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví rozdělení pravomocí mezi občanskoprávní a správní soudy, které je založeno na rozlišení mezi subjektivními právy a oprávněnými zájmy — Neexistence jednoznačného rozlišení mezi uvedenými pojmy

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie je zjevně nepřislusný k tomu, aby odpověděl na otázky položené Tribunale di Tivoli (Itálie).

(¹) Úř. věst. C 32, 2.2.2013.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2013 Electrabel SA proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 12. prosince 2012 ve věci T-332/09, Electrabel v. Komise

(Věc C-84/13 P)

(2013/C 129/12)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Electrabel SA (zástupci: M. Pittie a P. Honoré, avocats)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- prohlásit kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;
- zrušit napadený rozsudek v části, v níž ukládá společnosti Electrabel povinnost zaplatit pokutu ve výši 20 milionů eur;
- a v důsledku toho:
 - buď vrátit věc Tribunálu k novému rozhodnutí,
 - nebo s konečnou platností ve věci rozhodnout a vyhovět návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni a zrušit sporné rozhodnutí v části, v níž ukládá společnosti Electrabel pokutu ve výši 20 milionů eur, nebo značně snížit částku uvedené pokuty;
- uložit Evropské komisi náhradu všech nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka předkládá tři důvody na podporu svého kasačního opravného prostředku podaného proti rozsudku, jímž Tribunál potvrdil rozhodnutí Komise ze dne 10. června 2009, kterým byla společnost Electrabel uložena pokuta ve výši 20 milionů eur, z důvodu, že porušila článek 7 nařízení (EHS) č. 4064/89 (¹) o kontrole spojování podniků.

Zprv, navrhovatelka Tribunálu vytýká, že porušil ustanovení článku 14 odst. 3 výše uvedeného nařízení tím, že použil domnělou „dobu trvání“ protiprávního jednání jako určovatele pro výši pokuty, přestože tento článek pouze uvádí, že při stanovení výše pokuty se přihlédne k „povaze“ a „závažnosti“ porušení.

Zadruhé, navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil zásadu zákazu zpětné působnosti zákona, jelikož použil ustanovení nařízení (ES) č. 139/2004 (²) na spojení podniků, ke kterému došlo před jeho vstupem v platnost a na které se tedy vztahují ustanovení nařízení (EHS) č. 4064/89.

Zatřetí má navrhovatelka za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, jakož i rozporného odůvodnění, jelikož kvalifikoval protiprávní jednání společnosti Electrabel jako trvalé, přestože bylo pouze jednorázové.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 395, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40).

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. února 2013 Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. rl a další proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. prosince 2012 ve věci T-260/00, Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca — Burano Soc. coop. rl a další v. Evropská komise

(Věc C-94/13 P)

(2013/C 129/13)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. rl a další (zástupci: A. Vianello, A. Bortoluzzi a A. Veronese, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Italská republika, Cooperativa Pescatori di San Pietro in Volta Soc. coop. Rl a další

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

— zrušit nebo změnit napadené usnesení a uložit Komisi náhradu nákladů řízení

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelé uplatňují nesprávné právní posouzení při uplatňování zásad vytýčených Soudním dvorem v rozsudku ve věci „Comitato Venezia vuole vivere“ zprvce co se týče povinnosti uvést odůvodnění rozhodnutí Komise v oblasti státních podpor a zadruhé co se týče rozložení důkazního břemene, pokud jde o podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 SFEU.

Usnesením napadeným tímto kasačním opravným prostředkem se Tribunál odchýlil od výroku Soudního dvora v rozsudku ze dne 9. června 2011 „Comitato Venezia vuole vivere“ v rozsahu, v němž tento rozsudek uvádí, že rozhodnutí Komise „musí obsahovat všechny základní prvky pro jeho provedení vnitrostátními orgány“. I přesto, že rozhodnutí postrádá základní prvky pro jeho provedení vnitrostátními orgány, Tribunál nekonstatoval žádné nedostatky v metodě použité Komisi ve sporném rozhodnutí, a tudíž se dopustil nesprávného právního posouzení.

Na základě zásad vytýčených Soudním dvorem v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“ přísluší v rámci vymáhání podpory členskému státu — a tudíž nikoliv jednotlivému příjemci — v každém jednotlivém případě prokázat, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 SFEU. V projednávané věci však Komise ve sporném rozhodnutí neupřesnila „způsoby“ takového ověření. Vzhledem tudíž k tomu, že Italská republika neměla v rámci vymáhání podpory k dispozici základní prvky za účelem prokázání, zda poskytnuté výhody představují státní podpory ve prospěch příjemců, rozhodla zákonem č. 228 ze dne 24. prosince 2012 (čl. 1 odst. 351 a násl.) obrátit důkazní břemeno v rozporu s judikaturou Společenství. Podle italských právních předpisů nepřísluší státu, nýbrž jednotlivým podnikům, které jsou příjemci podpor poskytnutých ve formě úlevy, aby prokázaly, že dané výhody nenarušují hospodářskou soutěž nebo neovlivňují obchod mezi členskými státy. Při neexistenci takového důkazu platí domněnka, že poskytnutá výhoda mohla narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy. To je zjevně v rozporu se zásadami vytýčenými Soudním dvorem v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“.

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. února 2013 společností Alfier Costruzioni Srl a dalšími proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 12. prosince 2012 ve věci T-261/00, Sacaim SpA a další v. Evropská komise

(Věc C-95/13 P)

(2013/C 129/14)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Alfier Costruzioni Srl a další (zástupci: A. Vianello, A. Bortoluzzi a A. Veronese, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Italská republika, Sacaim SpA a další

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

— zrušit nebo změnit napadené usnesení a uložit Komisi náhradu nákladů řízení

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelé uplatňují nesprávné právní posouzení při uplatňování zásad vytýčených Soudním dvorem v rozsudku ve věci „Comitato Venezia vuole vivere“ zprvce co se týče povinnosti uvést odůvodnění rozhodnutí Komise v oblasti státních podpor a zadruhé co se týče rozložení důkazního břemene, pokud jde o podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 SFEU.

Usnesením napadeným tímto kasačním opravným prostředkem se Tribunál odchýlil od výroku Soudního dvora v rozsudku ze dne 9. června 2011 „Comitato Venezia vuole vivere“ v rozsahu, v němž tento rozsudek uvádí, že rozhodnutí Komise „musí obsahovat všechny základní prvky pro jeho provedení vnitrostátními orgány“. I přesto, že rozhodnutí postrádá základní prvky pro jeho provedení vnitrostátními orgány, Tribunál nekonstatoval žádné nedostatky v metodě použité Komisí ve sporném rozhodnutí, a tudíž se dopustil nesprávného právního posouzení.

Na základě zásad vytýčených Soudním dvorem v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“ přísluší v rámci vymáhání podpory členskému státu — a tudíž nikoliv jednotlivému příjemci — v každém jednotlivém případě prokázat, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 107 odst. 1 SFEU. V projednávané věci však Komise ve sporném rozhodnutí neupřesnila „způsoby“ takového ověření. Vzhledem tudíž k tomu, že Italská republika neměla v rámci vymáhání podpory k dispozici základní prvky za účelem prokázání, zda poskytnuté výhody představují státní podpory ve prospěch příjemců, rozhodla zákonem č. 228 ze dne 24. prosince 2012 (čl. 1 odst. 351 a násl.) obrátit důkazní břemeno v rozporu s judikaturou Společenství. Podle italských právních předpisů nepřísluší státu, nýbrž jednotlivým podnikům, které jsou příjemci podpor poskytnutých ve formě úlevy, aby prokázaly, že dané výhody nenarušují hospodářskou soutěž nebo neovlivňují obchod mezi členskými státy. Při neexistenci takového důkazu platí domněnka, že poskytnutá výhoda mohla narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy. To je zjevně v rozporu se zásadami vytýčenými Soudním dvorem v rozsudku „Comitato Venezia vuole vivere“.

Žaloba podaná dne 26. února 2013 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-96/13)

(2013/C 129/15)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Patakia a A. Tokar)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že uložila podmínky v otevřeném zadávacím řízení na poskytování služeb tech-

nické pomoci SII-IKA [Idryma Koinonikon Asfaliseon: řecká instituce sociálního zabezpečení] a internetové stránce IKA, jakož i na rozšiřování databází na období 30 měsíců (výzva k podávání nabídek č. L30/POY/9/5-6-2009 — zveřejněná v Úředním věstníku Evropské unie pod č. 2009/S110-159234), podle kterých měli mít uchazeči zkušenost s prováděním obdobných smluv pro řeckou instituci sociálního zabezpečení, a dále zkušenost subdodavatelů nemohla nahrazovat zkušenost uchazečů, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2, čl. 44 odst. 2 a článku 48, ve spojení s článkem 2 směrnice 2004/18/CE (!).

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- 1) Dovolávané porušení čl. 44 odst. 2 a článku 48 ve spojení s článkem 2 směrnice 2004/18/ES se týká zadávacího řízení IKA, jako veřejného zadavatele, na poskytování služeb technické pomoci SII-IKA a internetové stránce IKA, jakož i na rozšiřování databází.
- 2) Komise se domnívá, že podmínka ve výzvě k podávání nabídek, podle které se vyžaduje zkušenost s realizací integrovaného informačního systému (SII) pro instituci sociálního zabezpečení v Řecku, představuje geografickou podmínku, která porušuje zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace zakotvené v článku 2, čl. 44 odst. 2 a článku 48 směrnice 2004/18.
- 3) Poznamenává se, že ve svých odpovědích na odůvodněné stanovisko Komise se řecké orgány zavázaly provést všechny změny v souladu s výtkami Komise, čímž v podstatě přiznaly vytýkané porušení.
- 4) Komise se rovněž domnívá, že podmínka ve výzvě k podávání nabídek, podle které zkušenost subdodavatelů uchazeče nemůže nahrazovat zkušenost uchazeče, porušuje článek 48 směrnice 2004/18, neboť podle uvedené podmínky nemohou uchazeči uplatnit zkušenost třetích osob, aby prokázali, že mají technickou kapacitu požadovanou pro provedení dotčené smlouvy.
- 5) Řecké orgány se ve své odpovědi zavázaly, že nová výzva k podávání nabídek výslovně stanoví možnost pro podniky-uchazeče uplatnit relevantní zkušenost třetích subjektů, tj. subdodavatelů, čímž v podstatě přiznaly i druhou výtku Komise.
- 6) Řecké orgány nebyly nicméně s to stanovit konkrétní datum nové výzvy k podávání nabídek, a místo toho se rozhodly prodloužit dobu trvání předchozí smlouvy, přičemž se odvolaly na důvody interního veřejného pořádku.

- 7) Komise mimoto konstatovala, že dovolávané porušení výše uvedených ustanovení směrnice 2004/18 nadále existuje a že ho nelze odůvodnit dovolávanými důvody, a tudíž podala žalobu k Soudnímu dvoru za účelem určení předmětného porušení.

(¹) Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Sibiu (Rumunsko) dne 27. února 2013 — Silvia Georgiana Câmpean v. Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu

(Věc C-97/13)

(2013/C 129/16)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Sibiu

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Silvia Georgiana Câmpean

Žalovaní: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu

Předběžné otázky

- 1) Je právní úprava zavedená zákonem č. 9/2012 v rozporu s ustanoveními článku 110 SFEU a představuje tato úprava skutečně zjevně diskriminační opatření?
- 2) Je třeba článek 110 SFEU vykládat v tom smyslu, že brání režimu, který byl zaveden zákonem č. 9/2012 (v jeho původním znění) o stanovení daně za znečišťující emise z motorových vozidel, pokud je toto daňové opatření nastaveno takovým způsobem, že odrazuje od uvádění ojetých vozidel zakoupených v jiných členských státech do provozu v uvedeném členském státě, aniž odrazuje od koupě ojetých vozidel téhož stáří a téhož opotřebení na tuzemském trhu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Højesteret (Dánsko) dne 27. února 2013 — Martin Blomqvist v. Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

(Věc C-98/13)

(2013/C 129/17)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Højesteret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Martin Blomqvist

Žalované: Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 4 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (¹) vykládat v tom smyslu, že k ‚veřejnému‘ rozšiřování zboží chráněného autorským právem v členském státě dojde v případě, kdy podnik uzavře prostřednictvím internetové stránky ve třetí zemi smlouvu o prodeji a zaslání zboží se soukromou osobou s adresou, známou prodávajícímu, v členském státě, ve kterém je zboží chráněno autorským právem, obdrží platbu za zboží a zboží zašle kupujícímu na dohodnutou adresu, *nebo* je v této situaci také nezbytné, aby toto zboží bylo před uskutečněním prodeje předmětem nabídky k prodeji nebo reklamy, nebo bylo zobrazeno na internetové stránce, určené spotřebitelům nacházejícím se v členském státě, do kterého má být zboží dodáno?
- 2) Je třeba čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (²), vykládat v tom smyslu, že k ‚užití‘ v obchodním styku ochranné známky v členském státě dojde v případě, kdy podnik uzavře prostřednictvím internetové stránky ve třetí zemi smlouvu o prodeji a zaslání zboží označeného ochrannou známkou se soukromou osobou s adresou, známou prodávajícímu, v členském státě, ve kterém je ochranná známka zapsána, obdrží platbu za zboží a zboží zašle kupujícímu na dohodnutou adresu, *nebo* je v této situaci také nezbytné, aby toto zboží bylo před uskutečněním prodeje předmětem nabídky k prodeji nebo reklamy, nebo bylo zobrazeno na internetové stránce, určené spotřebitelům v dotyčném státě?
- 3) Je třeba čl. 9 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (³) vykládat v tom smyslu, že k ‚užití‘ v obchodním styku ochranné známky v členském státě dojde v případě, kdy podnik uzavře prostřednictvím internetové stránky ve třetí zemi smlouvu o prodeji a zaslání zboží označeného ochrannou známkou se soukromou osobou s adresou v členském státě, známou prodávajícímu, obdrží platbu za zboží a zboží zašle kupujícímu na dohodnutou adresu, *nebo* je v této situaci také nezbytné, aby toto zboží bylo před uskutečněním prodeje předmětem nabídky k prodeji nebo reklamy, nebo bylo zobrazeno na internetové stránce, určené spotřebitelům v dotyčném státě?

4) Je třeba čl. 2 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušuje⁽⁴⁾, vykládat v tom smyslu, že podmínkou použití ustanovení o zabránění propuštění do volného oběhu a zničení, nedovolených napodobenin v členském státě je, že k veřejnému rozšiřování došlo v členském státě podle stejných kritérií jako jsou kritéria uvedená v odpovědi na první otázku?

5) Je třeba čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení Rady č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušuje, vykládat v tom smyslu, že podmínkou použití ustanovení o zabránění propuštění do volného oběhu a zničení, padělků v členském státě je, že k [užití] v obchodním styku došlo v členském státě podle stejných kritérií jako jsou kritéria uvedená v odpovědi na druhou a třetí otázku?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. L 299, s. 25

⁽³⁾ Úř. věst. L 78, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 196, s. 7.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne 4. března 2013 — Snežana Somova v. Glaven direktor na Stolično upravlenie „Socialno osigurjavane“

(Věc C-103/13)

(2013/C 129/18)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Snežana Somova

Žalovaný: Glaven direktor na Stolično upravlenie „Socialno osigurjavane“

Předběžné otázky

1) Je třeba vykládat čl. 48 odst. 1 SFEU a čl. 49 odst. 1 a 2 SFEU za okolností původního řízení v tom smyslu, že povolují vnitrostátní ustanovení členského státu, jakým je v původním řízení sporný čl. 94 odst. 1 Kodeks za socialno

osigurjavane (Zákoník o sociálním zabezpečení) o požadavku ukončení pojištění jako základu pro poskytnutí starobního důchodu státnímu příslušníkovi členského státu, který v okamžiku podání žádosti [o starobní důchod] pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná v jiném členském státu a spadá do oblasti působnosti nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství⁽¹⁾?

2) Je třeba vykládat čl. 94 odst. 2 nařízení č. 1408/71 ve spojení s čl. 48 odst. 1 písm. a) SFEU v tom smyslu, že připouští výjimku z pravidla sčítání dob pojištění pro pobírání [důchodu] ve vztahu k dobám pojištění, které byly získány v jiném členském státu, předtím než nařízení použil členský stát, u kterého byla podána žádost o důchod tím, že uvedené ustanovení poskytuje pojištěnci právo vybrat si, zda tyto doby uvede pro sčítání [dob pojištění], a posoudit nezbytnost sčítání, pokud doba, která byla získána výhradně podle právních předpisů státu, u kterého je podána žádost [o důchod], nepostačuje k tomu, aby byl získán nárok na důchod, a dostatečná doba může být získána pouze zaplacením příspěvků na pojištění?

Umožňuje za těchto okolností čl. 48 odst. 1 písm. a) SFEU, aby zřeknutí se použití čl. 46 odst. 2 nařízení č. 1408/71 o sčítání dob pojištění po počátku použití nařízení č. 1408/71 bylo založeno na volné úvaze pojištěnce tím, že tento pojištěnec neuvede ve své žádosti o důchod doby pojištění získané v jiném členském státu?

3) Je třeba vykládat čl. 12 odst. 1 nařízení č. 1408/71 v tom smyslu, že připouští uznání dob pojištění na základě placení příspěvků na pojištění, jak je stanoveno v bulharských právních předpisech v § 9 odst. 3 [přechodných a závěrečných ustanovení] Kodeks za socialno osigurjavane (Zákoník o sociálním zabezpečení), pokud doby pojištění uznané takovým způsobem jako za okolností původního řízení se časově shodují s dobami pojištění, které byly získány podle právních předpisů jiného členského státu?

4) Je třeba vykládat čl. 12 odst. 2 nařízení č. 1408/71 v tom smyslu, že připouští, aby členský stát zastavil platby a požadoval uhrazení všech plateb na starobní důchod poskytovaný státní příslušníkovi tohoto členského státu podle vnitrostátních právních předpisů, pokud podmínky nařízení byly splněny pouze v okamžik poskytování důchodu a z úvah založených výhradně na vnitrostátních právních předpisech, podle kterých v době poskytování důchodu nebylo pojištění dotčené osoby v jiném členském státu ukončeno, doba pojištění byla uznána na základě platby příspěvků na pojištění podle vnitrostátních právních předpisů, aniž jsou

zohledněny doby pojištění, které byly získány v okamžik poskytování důchodu v jiném členském státu a aniž jsou uvedeny úvahy, podle kterých měl být důchod stanoven v jiné výši?

V případě, že vrácení plateb důchodu je přípustné, vyplývá pak z unijněprávních zásad rovnocennosti a efektivity, že splatné jsou i úroky, pokud vnitrostátní právní předpisy členského státu v případě vrácení důchodu poskytovaného podle mezinárodní smlouvy nestanoví žádné platby úroků?

(¹) Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad — Veliko Tarnovo (Bulharsko) dne 4. března 2013 — „FIRIN“ OOD v. Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ — Veliko Tarnovo

(Věc C-107/13)

(2013/C 129/19)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad — Veliko Tarnovo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „FIRIN“ OOD

Žalovaná: Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ — Veliko Tarnovo

Předběžné otázky

- 1) Musí být v takových případech, jako je případ v původním řízení, kdy je daň z přidané hodnoty související s platbou předem za budoucí a jasně definované dodání zboží, okamžitě a skutečně odpočtena, ustanovení čl. 168 písm. a) ve spojení s článkem 65, čl. 90 odst. 1 a čl. 185 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES (¹) ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, vykládána v tom smyslu, že vzhledem k subjektivním nebo objektivním důvodům nedodání hlavního protiplnění v souladu s dodacími podmínkami musí být nárok na odpočet daně odepřen v době jeho uplatnění?

- 2) Vyplývá z tohoto výkladu a s ohledem na zásadu neutrality daně z přidané hodnoty skutečnost, že v této situaci je — či není — relevantní objektivní možnost dodavatelky opravit fakturovanou daň z přidané hodnoty nebo základ daně faktury způsobem stanoveným vnitrostátním zákonem; a jak by taková oprava ovlivnila nepřiznání původního odpočtu daně?

- 3) Je třeba vykládat článek 205 ve spojení s čl. 168 písm. a) a článkem 193, a též s ohledem na bod 44 odůvodnění směrnice 2006/112, v tom smyslu, že členským státům je umožněno, aby příjemci plnění odepřely odpočet daně za použití výlučně takových kritérií, která samy stanovily ve vnitrostátním zákoně, podle nichž se daňový dluh vyměří jiné osobě, než je osoba povinná k dani, jestliže se v takovém případě může konečný výsledek daně lišit od výsledku v případě, pokud by byla striktně dodržena všechna pravidla stanovená členským státem?

- 4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku: Jsou takové vnitrostátní právní předpisy, jako jsou předpisy v původním řízení přípustné při uplatnění článku 205 směrnice 2006/112 a jsou slučitelné se zásadami efektivity a proporcionality, pokud zavádějí společné a nerozdílné ručení za odvedení daně z přidané hodnoty, a to na základě domněnek, jež nevycházejí z přímo zjištěných objektivních skutečností, nýbrž z institutů stanovených občanským právem, o kterých se v případě sporu následně rozhodne v jiných řízeních?

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1.

Žaloba podaná dne 11. března 2013 — Evropská komise v. Maďarsko

(Věc C-115/13)

(2013/C 129/20)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Barslev a A. Sipos, zmocněnci)

Žalovaný: Maďarsko

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že Maďarsko tím, že přijalo a ponechalo v platnosti právní předpisy, podle kterých se za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy

— stanoví sazba spotřební daně z lihu vyrobeného v lihovarech na účet soukromých pěstitelů ovoce na 0 HUF a

— osvobozuje od spotřební daně líh vyrobený jednotlivci,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 19 až 21 směrnice 92/83/EHS⁽¹⁾ ve spojení s čl. 22 odst. 7 této směrnice a s čl. 3 odst. 1 směrnice 92/84/EHS⁽²⁾;

— uložil Maďarsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle článku 19 směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů mělo Maďarsko povinnost uplatňovat na destiláty sazbu spotřební daně stanovenou v souladu s touto směrnicí, zejména s jejím článkem 21, a vnitrostátní právní úpravu, která je v souladu se směrnicí. Článek 22 uvedené směrnice upravuje případy, kdy členské státy mohou uplatňovat sazby nižší, než jaká je základní vnitrostátní sazba.

Podle § 64 odst. 3 maďarského zákona č. CXXVII z roku 2003, o spotřebních daních a kterým se stanoví zvláštní pravidla pro uvádění výrobků podléhajících spotřebním daním na trh (a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény), se daň z lihu vyrobeného ze surovin dodaných soukromými pěstiteli a na účet těchto pěstitelů stanoví na 0 HUF, a to až do množství 50 litrů ročně na každého pěstitele. Směrnice však neumožňuje uplatňovat sníženou sazbu daně nižší než 50 % základní vnitrostátní sazby spotřební daně.

Kromě toho je podle výše citovaného zákona osvobozena od spotřební daně výroba lihu jednotlivci až do množství 50 litrů ročně. Vzhledem k tomu, že směrnice 92/83/EHS neobsahuje ustanovení o osvobození lihu vyrobeného podomácku od daně, domnívá se Komise, že takové osvobození nelze na vnitrostátní úrovni stanovit bez porušení ustanovení směrnice. Pokud by úmyslem unijního zákonodávce bylo takovou možnost poskytnout, bylo by ve směrnici příslušné ustanovení výslovně obsa-

ženo. Směrnice umožňuje osvobození od daně, jsou-li splněny stanovené podmínky, toliko u piva, vína a jiných nešumivých a šumivých kvašených nápojů, které vyrábí jednotlivci.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů (Úř. věst. L 316, s. 21; Zvl. vyd. 09/01, s. 206)

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/84/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížování sazeb spotřební daně z alkoholu a alkoholických nápojů (Úř. věst. L 316, s. 29; Zvl. vyd. 09/01, s. 213)

Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 1. března 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Ireland — Irsko) — Irish Bank Resolution Corp. Ltd, dříve Anglo Irish Bank Corp. Ltd v. Sean Quinn a další

(Věc C-634/11) ⁽¹⁾

(2013/C 129/21)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda třetího senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 73, 10.3.2012.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 6. března 2013 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-333/12) ⁽¹⁾

(2013/C 129/22)

Jednací jazyk: polština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 287, 22.9.2012.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. února 2013 — (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék (dříve Fővárosi Bíróság) — Maďarsko) — Peró Gáz Kft v. János Balla

(Věc C-349/12) ⁽¹⁾

(2013/C 129/23)

Jednací jazyk: maďarština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 13.10.2012.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. března 2013
— Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství**

(Věc C-532/12) ⁽¹⁾

(2013/C 129/24)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. února 2013
(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Unabhängiger
Finanzsenat, Außenstelle Wien — Rakousko) v. Michaela
Hopfgartner**

(Věc C-577/12) ⁽¹⁾

(2013/C 129/25)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 79, 16.3.2013.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2013 — in 't Veld v. Komise

(Věc T-301/10) ⁽¹⁾

(„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se návrhu mezinárodní obchodní dohody proti padělatelství (ACTA) — Dokumenty týkající se jednání — Odepření přístupu — Výjimka týkající se ochrany veřejného zájmu v oblasti mezinárodních vztahů — Zjevně nesprávné posouzení — Proporcionalita — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2013/C 129/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sophie in 't Veld (Brusel, Belgie) (zástupci: O. W. Brouwer a J. Blockx, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně C. Hermes a C. ten Dam, poté C. Hermes a F. Clotuche-Duvieusart, zmocněnci)

Předmět věci

Původně žádost o částečné zrušení rozhodnutí Komise SG. E.3/HP/psi — Ares (2010) 234950 ze dne 4. května 2010 v rozsahu, v němž odepírá přístup k některým dokumentům týkajícím se návrhu mezinárodní obchodní dohody proti padělatelství (ACTA)

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise ze dne 4. května 2010 s jednacím číslem SG. E.3/HP/psi — Ares (2010) 234950 se zrušuje v rozsahu, v němž odepírá přístup k dokumentům č. 21 a č. 25 uvedeným na seznamu, který je přílohou tohoto rozhodnutí, jakož i k následujícím částem odstraněným z jiných dokumentů tohoto seznamu:

— poslední věť druhého pododstavce uvedeného pod nadpisem „Participants“ na straně 2 dokumentu č. 45;

— poslední věť druhého pododstavce uvedeného pod nadpisem „Participants“ na straně 1 dokumentu č. 47;

— poslední věť druhého pododstavce uvedeného pod nadpisem „1. Digital Environment (including Internet)“ na straně 2 dokumentu č. 47;

— konci věty bodu 4 na straně 2 dokumentu č. 48.

- 2) Ve zbyvajících částech se žaloba zamítá.

- 3) Sophie in 't Veld ponese polovinu vlastních nákladů řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.

- 4) Komise ponese polovinu vlastních nákladů řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Sophie in 't Veld.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 25.9.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2013 — Firma Van Parys v. Komise

(Věc T-324/10) ⁽¹⁾

(„Celní unie — Dovoz banánů pocházejících z Ekvádoru — Dodatečný výběr dovozního cla — Žádost o prominutí dovozního cla — Článek 220 odst. 2 písm. b) a článek 239 nařízení (EHS) č. 2913/92 — Chyba celních orgánů — Hrubá nedbalost zúčastněné osoby“)

(2013/C 129/27)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Firma Léon Van Parys (Antverpy, Belgie) (zástupci: původně P. Vlaemminck a A. Hubert, poté P. Vlaemminck, R. Verbeke a J. Auwerx, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Keppenne a F. Wilman, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Belgické království (zástupci: J. C. Halleux a M. Jacobs, zmocněnci, ve spolupráci s P. Vander Schueren, advokátkou)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2010) 2858 final ze dne 6. května 2010, které konstatuje, že v daném konkrétním případě je důvodné dodatečné zaúčtování dovozního cla a že prominutí cla je odůvodněné u jednoho dlužníka, avšak není odůvodněné u druhého dlužníka.

Výrok rozsudku

- 1) Článek 1 odst. 3 rozhodnutí Komise C(2010) 2858 final ze dne 6. května 2010, který konstatuje, že v daném konkrétním případě je důvodné dodatečné zaúčtování dovozního cla a že prominutí cla je odůvodněné u jednoho dlužníka, avšak není odůvodněné u druhého dlužníka, se zrušuje.

2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, které vynaložila Firma Léon Van Parys NV.

4) Belgické království ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 9.10.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2013 — Bottega Veneta International v. OHIM (Tvar kabelky)

(Věc T-409/10) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška trojrozměrné ochranné známky Společenství — Tvar kabelky — Absolutní důvody pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 1 písm. b) a odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 — Nezohlednění prvku představujícího přihlašovanou ochrannou známku — Pravidlo č. 9 nařízení (ES) č. 2868/95“)

(2013/C 129/28)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bottega Veneta International Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto a E. Gavuzzi, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Mannucci, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 16. června 2010 (věc R 1247/2009-1) týkajícímu se přihlášky trojrozměrného označení představovaného tvarem kabelky jako ochranné známky Společenství.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Bottega Veneta International Sàrl se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2013 — Bottega Veneta International v. OHIM (Tvar kabelky)

(Věc T-410/10) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška trojrozměrné ochranné známky Společenství — Tvar kabelky — Absolutní důvody pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Nedostatek rozlišovací způsobilosti získané užíváním — Článek 7 odst. 1 písm. b) a odst. 3 nařízení (ES) č. 207/2009 — Nezohlednění prvku představujícího přihlašovanou ochrannou známku — Pravidlo č. 9 nařízení (ES) č. 2868/95“)

(2013/C 129/29)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bottega Veneta International Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto a E. Gavuzzi, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Mannucci, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 16. června 2010 (věc R 1539/2009-1) týkajícímu se přihlášky trojrozměrného označení představovaného tvarem kabelky jako ochranné známky Společenství.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Bottega Veneta International Sàrl se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 — Nexans France v. Společný podnik Fusion for Energy(Věc T-415/10) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na dodávky — Euratom — Nabídkové řízení společného podniku Fusion for Energy — Dodávka elektrického zařízení — Odmítnutí nabídky uchazeče — Otevřené nabídkové řízení — Nabídka obsahující výhrady — Právní jistota — Legitimní očekávání — Proporcionalita — Střet zájmů — Rozhodnutí o zadání — Žaloba na neplatnost — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost — Mimosmluvní odpovědnost“)

(2013/C 129/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Nexans France (Paříž, Francie) (zástupci: J.-P. Tran Thiet, J.-F. Le Corre a M. Pigeat, advokáti)

Žalovaná: Společný evropský podnik pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy (Barcelona, Španělsko) (zástupci: A. Verpont, zmocněnkyně, ve spolupráci s C. Kennedy-Loest, T. Christophrem, solicitors, J. Derennem, N. Pourbaixem, advokáty, a M. Farleyem, solicitor)

Předmět věci

Zprvke zrušení rozhodnutí o odmítnutí nabídky žalobkyně a rozhodnutí o udělení zakázky jinému uchazeči a zadruhé žádost o náhradu škody.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Nexans France se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení týkajících se řízení o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 — Bank Saderat v. Rada(Věc T-495/10) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Subjekt 100 % vlastněný subjektem uznaným za subjekt zapojený do šíření jaderných zbraní — Námitka protiprávnosti — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu“)

(2013/C 129/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bank Saderat plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: původně S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC, a R. Blakeley, barrister, poté S. Ashley, S. Jeffrey, A. Irvine, solicitors, D. Wyatt, QC, a R. Blakeley)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a R. Liudviavičiute-Cordeiro, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: S. Boelaert a M. Konstantinidis, zmocněnci)

Předmět věci

Zprvke návrh na zrušení rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoj e 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39), prováděcího nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 195, s. 25), rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoj e 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 281, s. 81), nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010, o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1), rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 71), prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 11), a nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně, a zadruhé návrh na určení, že se čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 103, s. 1), čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010 a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 267/2012 na žalobkyni nevztahují.

Výrok rozsudku

- 1) Ve vztahu k Bank Saderat plc se zrušují:

— bod 7 tabulky B přílohy II rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoj e 2007/140/SZBP;

— bod 5 tabulky B přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu;

— bod 7 tabulky B hlava I přílohy rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP;

— bod 7 tabulky B přílohy VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007.

- 2) Účinky zrušení rozhodnutí 2010/413 a rozhodnutí 2010/644 se omezují na období před vstupem rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413, v platnost.
- 3) Není namístě vydat rozhodnutí o návrhu Bank Saderat směřujícím k tomu, aby nařízení č. 961/2010 a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení č. 961/2010, byla zrušena s okamžitým účinkem.
- 4) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 5) Každá účastnice řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 22. března 2013 — Fabryka Łożysk Toczných-Kraśnik v. OHIM — Impexmetal (FŁT-1)

(Věc T-571/10) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství FŁT-1 — Starší obrazová ochranná známka Společenství FŁT — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 129/32)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fabryka Łożysk Toczných-Kraśnik S.A. (Kraśnik, Polsko) (zástupce: J. Sieklucki, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: K. Zajfert, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Impexmetal S.A. (Varšava, Polsko) (zástupce: K. Pyszków, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. října 2010 (věc R 1387/2009-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Impexmetal S.A. a Fabryka Łożysk Toczných-Kraśnik S.A.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Fabryka Łożysk Toczných-Kraśnik S.A. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 63, 26.2.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 — Andersen v. Komise

(Věc T-92/11) (¹)

(„Státní podpory — Podpory poskytnuté dánskými orgány ve prospěch veřejného podniku DSB — Smlouvy o veřejných službách na poskytování služeb osobní železniční dopravy mezi Kodaní a Ystad — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za podmíněně slučitelnou s vnitřním trhem — Časová působnost hmotněprávních pravidel práva“)

(2013/C 129/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Jørgen Andersen (Ballerup, Dánsko) (zástupci: M. Nissen, G. van de Walle de Ghelcke a J. Rivas Andrés, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Maxian Rusche a L. Armati, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Dánské království (zástupci: C. Vang, zmocněnec, ve spolupráci s K. Lundgaard Hansenem a R. Holdgaardem, advokáty); a Danske Statsbaner (DSB) (Kodaň, Dánsko) (zástupci: S. Kalsmose-Hjelmborg a M. Honoré, advokáti)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2011/3/EU ze dne 24. února 2010 o smlouvách o veřejných službách v dopravě mezi dánským ministerstvem dopravy a veřejným podnikem Danske Statsbaner (DSB) [státní podpora C 41/08 (ex NN 35/08)] (Úř. věst. 1, L 7, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Článek 1 druhý pododstavec rozhodnutí Komise 2011/3/EU ze dne 24. února 2010 o smlouvách o veřejných službách mezi dánským ministerstvem dopravy a Danske Statsbaner [státní podpora C 41/08 (ex NN 35/08)] se zrušuje.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Jørgenem Andersenem, s výjimkou nákladů souvisejících s vedlejším účastenstvím.
- 3) Dánské království ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Jørgenem Andersenem z důvodu svého vedlejšího účastenství.
- 4) Společnost Danske Statsbaner (DSB) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Jørgenem Andersenem z důvodu svého vedlejšího účastenství.

(¹) Úř. věst. C 103, 2.4.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. března 2013 — Event v. OHIM — CBT Comunicaci3n Multimedia (eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS)

(Věc T-353/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS — Starší národní slovní ochranná známka Event — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 129/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Event Holding GmbH & Co. KG (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupci: G. Schoenen a V. Töbelmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: P. Geroulakos, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: CBT Comunicaci3n Multimedia, SL (Getxo, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhému odvolacího senátu OHIM ze dne 29. března 2011 (věc R 939/2010-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Event Holding GmbH & Co. KG a CBT Comunicaci3n Multimedia, SL.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Event Holding GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 — Rousse Industry v. Komise

(Věc T-489/11) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Státní podpora poskytnutá Bulharskem formou zřeknutí se pohledávek — Rozhodnutí prohlašující tuto podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem a nařizující její vrácení — Nová podpora — Narušení hospodářské soutěže — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2013/C 129/35)

Jednací jazyk: bulharština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Rousse Industry (Rousse, Bulharsko) (zástupci: A. Angelov a S. Panov, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: C. Urraca Caviades a D. Stefanov, agents)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2012/706/EU ze dne 13. července 2011, týkající se státní podpory SA.28903 (C 12/2010) (ex N 389/2009) poskytnuté Bulharskem ve prospěch Rousse Industry (Úř. věst. 2012, L 320, s. 27).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Rousse Industry AD ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady vynaložené Evropskou komisí včetně nákladů týkajících se řízení o předběžných opatřeních.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 347, 26.11.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 — El Corte Inglés v. OHIM — Chez Gerard (CLUB GOURMET)

(Věc T-571/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství CLUB GOURMET — Starší národní obrazová ochranná známka CLUB DEL GOURMET, EN... El Corte Inglés — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence podobnosti výrobků a služeb — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Argumenty a důkazy předložené poprvé před Tribunálem“)

(2013/C 129/36)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: E. Seijo Veiguela a J. L. Rivas Zurdo, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: Ó. Mondéjar Ortuño, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Groupe Chez Gerard Restaurants Ltd (Londýn, Spojené království)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 28. července 2011 (věc R 1946/2010-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi El Corte Inglés, SA, a Groupe Chez Gerard Restaurants Ltd.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti El Corte Inglés, SA, se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 13, 14.1.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. března 2013 — Yueqing Onesto Electric v. OHIM — Ensto (ONESTO)

(Věc T-624/11) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropského společenství — Obrazová ochranná známka ONESTO — Starší obrazová ochranná známka Společenství ENSTO — Relativní důvody pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 129/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Yueqing Onesto Electric Co. Ltd (Zhejiang, Čína)
(zástupce: B. Piepenbrink, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: V. Melgar, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Ensto Oy (Porvoo, Finsko)
(zástupce: F. Teixeira Baptista, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 20. září 2011 (věc R 2535/2010-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Enstem Oy a Yueqing Onesto Electric Co. Ltd.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Yueqing Onesto Electric Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 4.2.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2013 — Bimbo v. OHIM — Café do Brasil (Caffè KIMBO)

(Věc T-277/12) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Caffè KIMBO — Starší národní slovní ochranná známka — Relativní důvody zamítnutí — Všeobecně známá ochranné známky ve smyslu článku 6 bis Pařížské úmluvy — Článek 8 odst. 4 nařízení č. 207/2009“)

(2013/C 129/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bimbo, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupce: J. Carbonell Callicó, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Café do Brasil SpA (Melito di Napoli, Itálie) (zástupci: M. Mostardini, G. Galimberti a F. Mellucci, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. května 2012 (věc R 1017/2011-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Bimbo, SA a Café do Brasil SpA.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá
- 2) Společnosti Bimbo, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 273, 8.9.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. března 2013 — UOP v. Komise

(Věc T-198/09) (¹)

(„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Neexistence osobního dotčení — Nepřípustnost“)

(2013/C 129/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: UOP Ltd (Guildford, Spojené království) (zástupci: B. Hartnett a O. Geiss, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Talabér-Ritz a T. Scharf, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: IFP (Rueil-Malmaison, Francie) (zástupci: E. Morgan de Rivery a A. Noël-Baron, advokáti)

Předmět věci

Částečné zrušení rozhodnutí Komise 2009/157/ES ze dne 16. července 2008 o opatření podpory C 51/05 (ex NN 84/05), které provedla Francie ve prospěch skupiny IFP (Úř. věst. 2009, L 53, s. 13).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako neopodstatněná.
- 2) UOP Ltd ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí a IFP.

(¹) Úř. věst. C 167, 18.7.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Henkel a Henkel France v. Komise

(Věc T-607/11) (¹)

(„Žaloba na neplatnost — Žádost francouzské Autorité de la concurrence o poskytnutí určitých dokumentů tvořících součást spisu Komise týkajícího se řízení ve věcech hospodářské soutěže ohledně evropského trhu výrobců detergentů pro domácnost — Použití v rámci vnitrostátního řízení týkající se odpovědi pracích a čistících prostředků ve Francii — Zánik právního zájmu na podání žaloby — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Nepřípustnost“)

(2013/C 129/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Německo) a Henkel France (Boulogne Billancourt, Francie) (zástupci: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet a É. Paroche, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: N. Khan a P. J. Van Nuffel, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobkyně: Dánské království (zástupce: C. Vang, zmocněnec)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení rozhodnutí údajně obsaženého v dopisu Komise ze dne 30. září 2011 (věc COMP/39.579 — Detergenty pro domácnost — a věc 09/0007 F), kterým Komise

zamítla žádost Autorité de la Concurrence (Francie) o poskytnutí dokumentů předložených ve věci 09/0007 F týkající se francouzského odvětví detergentů, několika dokumentů předložených ve věci COMP/39.579, a jednak návrh, aby Tribunál uložil Komisi povolit žalobkyním dovolávat se dotčených dokumentů v řízení před Autorité de la concurrence a přijmout jakákoli další vhodná opatření

Výrok

- 1) *Není na místě rozhodnout o návrhovém žádání směřujícím ke zrušení rozhodnutí Evropské komise údajně obsaženým v jejím dopisu ze dne 30. září 2011 určeném francouzské Autorité de la concurrence.*
- 2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*
- 3) *Není na místě rozhodnout o žádosti společností Unilever PLC a Unilever NV o vstup do řízení jakožto vedlejších účastníků.*
- 4) *Žalobkyně, Henkel AG & Co. KGaA et Henkel France, ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí, včetně nákladů vynaložených v řízení o vydání předběžného opatření ve věci T-607/11 R. Dánské království ponese vlastní náklady řízení.*

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. března 2013 — Henkel a Henkel France v. Komise

(Věc T-64/12) (¹)

(„Žaloba na neplatnost — Žádost, aby byly francouzské Autorité de la concurrence poskytnuty určité dokumenty tvořící součást spisu Komise týkajícího se řízení ve věcech hospodářské soutěže ohledně evropského trhu výrobců detergentů pro domácnost — Použití v rámci vnitrostátního řízení týkajícího se odpovědi pracích a čistících prostředků ve Francii — Neexistence právního zájmu na podání žaloby — Nepřípustnost“)

(2013/C 129/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Německo) a Henkel France (Boulogne Billancourt, Francie) (zástupci: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet a É. Paroche, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: N. Khan a P. Van Nuffel, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení rozhodnutí údajně obsaženého v dopisu Komise ze dne 7. prosince 2011 (věc COMP/39.579 — Detergenty pro domácnost — a věc 09/0007 F), kterým Komise zamítla žádost žalobkyně, aby bylo Autorité de la Concurrence (Francie) poskytnuto v rámci věci 09/0007 F týkající se francouzského odvětví detergentů několik dokumentů předložených ve věci COMP/39.579, a jednak návrh, aby Tribunál uložil Komisi povinnost povolit žalobkyním dovolávat se dotčených dokumentů v řízení před Autorité de la concurrence nebo před příslušným francouzským soudem v rámci žaloby proti jejímu rozhodnutí a přijal jakákoli další vhodná opatření.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.
- 2) Není namístě rozhodnout o žádosti společností Unilever PLC a Unilever NV o vstup do řízení jakožto vedlejších účastníků.
- 3) Společnosti Henkel AG & Co. KGaA a Henkel France ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 98, 31.3.2012.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. března 2013 —
Elan v. Komise**

(Věc T-27/13 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Státní podpory — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou s vnitřním trhem a kterým se nařizuje její vymáhání od příjemce — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“)

(2013/C 129/42)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Elan, proizvodnja športnih izdelkov, d.o.o. (Begunje na Gorenjskem, Slovinsko) (zástupce: P. Pensa, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche a M. Kocjan, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise C(2012) 6345 final ze dne 19. září 2012, které se týká opatření přijatých ve prospěch podniku Elan d.o.o. [(SA.26379) (C 13/2010) (ex NN 17/2010)].

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.

- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 11. března 2013 —
Calestep v. ECHA**

(Věc T-89/13 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Poplatky a platby ECHA — Snížení poplatků přiznávané malým podnikům — Šetření, které ECHA provádí v souvislosti s prohlášením o velikosti podniku — Rozhodnutí ukládající povinnost doplatit neodvedenou část celkové částky poplatku — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedodržení formálních náležitostí — Nepřípustnost“)

(2013/C 129/43)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Calestep, SL (Estepa, Španělsko) (zástupce: E. Cabezas Mateos, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä, A. Iber a C. Jacquet, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti dodatečných platebních výměrů ze dne 23. ledna a 8. února 2013, které ECHA vydala vůči žalobkyni z důvodu, že žalobkyně nesplňuje podmínky pro snížení poplatku stanovené pro malé podniky

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 19. února 2013
Evropskou komisí proti rozsudku vydanému dne 11.
prosince 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci
F-122/10, Cocchi a Falcione v. Komise**

(Věc T-103/13 P)

(2013/C 129/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupce: G. Gattinara a D. Martin, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgie) a Nicola Falcione (Brusel, Belgie)

Další účastnice řízení: Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA)

Návrhová žádání

Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 13. prosince 2012 ve věci F-122/10, Cocchi a Falcione v. Komise,
- odmítl žalobu podanou G. Cocchim a N. Falcionem ve věci F-122/10 jako nepřipustnou nebo ji každopádně zamítl jako neopodstatněnou,
- rozhodl, že každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady tohoto řízení,
- uložil G. Cocchimu a N. Falcionemu náhradu nákladů řízení zahájeného před Soudem pro veřejnou službu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka dva důvody.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nerespektování pojmu „akt nepříznivě zasahující do právního postavení“, neboť Soud pro veřejnou službu shledal žalobu přípustnou, když návrh učiněný Komisí dotýčným osobám ohledně počtu let služby započitatelného pro účely převodu jejich nároků na důchod na základě čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků Evropské unie kvalifikoval jako akt nepříznivě zasahující do jejich právního postavení.
- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady legitimního očekávání, neboť Soud pro veřejnou službu žalobě zčásti vyhověl, když se při výkladu této zásady dopustil nesprávného právního posouzení. Komise tvrdí, že dotyčné osoby nemohly na základě jejich návrhů chovat žádné legitimní očekávání, neboť zaprvé tyto návrhy zohledňovaly rovněž dobu služby po nástupu dotyčných osob do služebního poměru a zadruhé se tyto návrhy nezmiňovaly o skutečně převedené částce, nýbrž — na rozdíl od jasného znění čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků — o částce převeditelné.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 21. února 2013
Cornelia Trentea proti rozsudku vydanému dne 11.
prosince 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci
F-112/10, Trentea v. FRA**

(Věc T-107/13 P)

(2013/C 129/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Cornelia Trentea (Barcelona, Španělsko) (zástupkyně: L. Levi a M. Vandenbussche, advokátky)

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 11. prosince 2012 ve věci F- 112/10;
- v důsledku toho zrušil rozhodnutí orgánu odpovědného za uzavírání pracovních smluv ze dne 5. června 2010, kterým byla odmítnuta přihláška účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (č. TA-AMDIN-AST 4-2009), a rozhodnutí, kterým byl jmenován jiný uchazeč; uložil FRA náhradu majetkové újmy vzniklé účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek, která odpovídá rozdílu mezi jejím stávajícím platem a platem AST 4, a to až do důchodového věku včetně všech příspěvků a náhrad a důchodových náhrad; uložil FRA náhradu nemajetkové újmy vzniklé účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek ohodnocené *ex aequo et bono* na částku 10 000 eur;
- a uložil FRA náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka pět důvodů kasačního opravného prostředku.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení úpravy přípustnosti žalobních důvodů: přípustnost podání předložených na jednání v prvním stupni týkajících se nepřítomnosti zástupce rady zaměstnanců ve výběrové komisi — porušení povinnosti uvést odůvodnění soudem v prvním stupni. Navrhovatelka má za to, že SVS zaprvé porušil čl. 43 odst. 1 svého jednacího řádu, jelikož nezohlednil, že sporná podání vycházela z dokumentů a informací, které FRA předložila teprve v průběhu řízení před SVS, a zadruhé nedospěl k závěru, že sporná podání je nutno považovat za nepřipustná, jelikož jsou úzce propojena s ostatními žalobními důvody předloženými v písemné části řízení. Zatřetí, SVS v každém případě nesprávně a bez jakéhokoli odůvodnění dospěl k závěru, že žalobní důvod nepatří k důvodům, jež může uplatnit bez návrhu.

2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z faktické nepřesnosti stran písemných testů, jež vedla k porušení zásady rovného zacházení a ke zkreslení důkazů ze strany SVS. Navrhovatelka má za to, že SVS nesprávně konstatoval, že nebylo prokázáno a či dokonce tvrzeno, že otázky v písemném testu byly pro všechny uchazeče totožné, jelikož to žalovaná potvrdila ve své žalobní odpovědi. Tato nepřesnost měla vliv na právní závěry SVS, jelikož podle zásady rovného zacházení musí písemné testy probíhat pro všechny uchazeče současně a nikoli v různých dnech, jak tomu bylo v případě výběrového řízení navrhovatelky. Prvostupňový soud navíc zamítl žalobní důvod navrhovatelky, podle něhož nebyly písemné testy anonymní, pouze na základě tvrzení FRA, které navrhovatelka napadla.

3) Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z vadného složení výběrové komise, zkreslení důkazů a porušení povinnosti uvést odůvodnění ze strany SVS. Navrhovatelka má za to, že SVS provedl nesprávné právní posouzení a zkreslil důkazy, když bez dalšího odůvodnění konstatoval, že ředitel administrativního oddělení FRA a finanční manažer FRA měli hluboké znalosti a zkušenosti v oblasti veřejných zakázek, pouze na základě tvrzení FRA, které navrhovatelka napadla. Tato nedostatečná expertíza měla vliv na výsledek výběrového řízení.

4) Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a neodůvodněné doby uplynulé do vydání rozsudku. Navrhovatelka má za to, že prvostupňový soud provedl nesprávné právní posouzení, když rozhodl, že žalovaná splnila povinnost uvést odůvodnění, jelikož navrhovatelka až do řízení v prvním stupni nevěděla, jaká kritéria byla použita k posouzení její přihlášky, neměla informace o tom, jakou kvalifikaci nesplnila, a rozpis celkového počtu bodů obdržela až na jednání. SVS také protiprávně vycházel z dokumentu předloženého žalovanou na jednání pro účely závěru, že poslední jmenovaná splnila povinnost uvést odůvodnění, a nijak nezdůvodnil výjimečné okolnosti. Pokud by navíc navrhovatelka obdržela tento dokument ve správním řízení, jak požadovala, byla by zaprvé s to lépe porozumět důvodům, proč nebyla vybrána, a účinněji se proti tomuto rozhodnutí bránit. Délka řízení před SVS by zadržené byla přiměřenější.

5) Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 87 odst. 2 a článku 88 jednacího řádu SVS týkajících se nákladů a porušení povinnosti uvést odůvodnění. Navrhovatelka má za to, že jí SVS protiprávně uložil povinnost nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení žalované.

Žaloba podaná dne 21. února 2013 — Othman v. Rada

(Věc T-109/13)

(2013/C 129/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Razan Othman (Damašek, Sýrie) (zástupce: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

— v důsledku toho zrušil rozhodnutí 2012/739/SZBP ze dne 29. listopadu 2012, jakož i nařízení č. 1117/2012 (EU) ze dne 29. listopadu 2012 a následné prováděcí předpisy v části, v níž se týkají žalobce;

— uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody, které jsou v podstatě shodné nebo podobné žalobním důvodům uplatňovaným ve věci T-432/11, Makhoul v. Rada ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst 2011, C 290, s. 13.

Žaloba podaná dne 23. února 2013 — Litevská republika v. Evropská komise

(Věc T-110/13)

(2013/C 129/47)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Litevská republika (zástupci: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė a D. Skara)

Žalovaná: Evropská komise

blikou a Evropskou komisí s ohledem na zásadu loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SFEU.

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise č. FK/fa/D(2012) 1707818 ze dne 10. prosince 2012 v rozsahu, v němž se s ním spojené oznámení o dluhu č. 3241213460 týká projektů svěřených podnikům, které jsou v úpadku, a uložil Komisi povinnost vrátit částku ve výši 3 148 549,66 EUR;

— zrušil rozhodnutí Evropské komise č. FK/fa/D(2012) 1707818 ze dne 10. prosince 2012 v rozsahu, v němž se s ním spojené uznání dluhu č. 3241213460 týká projektu č. P27010010, a uložil Komisi povinnost vrátit částku ve výši 1 060 560,56 EUR;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody, z nichž oba se týkají porušení unijního práva.

- 1) Evropská komise tím, že přijala sporné rozhodnutí a nepodílela se s Litevskou republikou na ztrátách za vedení fondů SAPARD, resp. že se touto otázkou nezabývala a neuvedla žádné důvody pro odmítnutí podílet se na ztrátách, porušila čl. 8 odst. 2 nařízení č. 1258/1999⁽¹⁾ ve spojení s čl. 73 odst. 2 nařízení č. 1605/2002⁽²⁾, článkem 87 nařízení č. 2342/2002⁽³⁾ a zásadou loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SFEU.
- 2) Evropská komise tím, že včas neinformovala o možnosti zrušit pohledávku a vyřadit příslušnou obchodní společnost ze seznamu dlužníků, porušila ustanovení o konzultaci v bodě 7.7.4 části F několikaleté finanční dohody o zvláštním podpůrném programu pro zemědělství a rozvoj venkova (SAPARD)⁽⁴⁾ podepsaném v roce 2001 Litevskou repu-

- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103; Zvl. vyd. 03/25, s. 414).
- (²) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74).
- (³) Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145, s opravou v Úř. věst. L 345, s. 35)
- (⁴) *Valstybės žinios*, 29.8. 2001, č. 74-2589.

Žaloba podaná dne 28. února 2013 — Oil Pension Fund Investment Company v. Rada

(Věc T-121/13)

(2013/C 129/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Oil Pension Fund Investment Company (Teherán, Írán) (zástupce: K. Kleinschmidt, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- s okamžitou účinností zrušil rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu, a prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, pokud jde o zařazení do nařízení č. 267/2012, a to v rozsahu, v němž se uvedené akty dotýkají žalobkyně;
- vydal organizační procesní opatření podle článku 64 jednacího řádu Tribunálu, kterým bude žalované uloženo předložit veškeré podklady související s napadeným rozhodnutím, pokud se tyto týkají žalobkyně;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod: porušení povinnosti uvést odůvodnění, práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu

V této souvislosti se mimo jiné uplatňuje, že odůvodnění obsažené v napadených právních aktech není pro žalobkyni logické a logické odůvodnění rovněž nebylo žalobkyni žalovanou sděleno, například samostatně. Z těchto důvodů bylo porušeno její právo na obhajobu a její právo na účinnou právní ochranu. Došlo rovněž k porušení práva být vyslechnut. Žalobkyně vytýká, že jí napadené právní akty nebyly žalovanou doručeny, a že nedošlo k vyslechnutí. Dále se uvádí, že žalovaná správně nepřezkoumala okolnosti týkající se žalobkyně. Žalobkyně má za to, že jí byl odepřen spravedlivý proces podle zásad právního státu, protože se z důvodu neinformovanosti nemohla konkrétně vyjádřit k příslušným výtkám a domnělým důkazním prostředkům Rady a nemohla rovněž v právním sporu předložit žádné případné důkazy, které by dokazovaly opak.

- 2) Druhý žalobní důvod: zjevně nesprávné posouzení a porušení zásady proporcionality

Podle názoru žalobkyně se Rada při vydání napadených právních aktů dopustila zjevně nesprávného posouzení. Rada nedostatečně nebo chybně zjistila skutkový stav, ze kterého napadené právní akty vychází. V této souvislosti se mimo jiné uvádí, že důvody pro vydání omezujících opatření, které jsou v napadených právních aktech v souvislosti s žalobkyní uváděny, jsou nesprávné. Napadené právní akty krom toho porušují zásadu proporcionality.

- 3) Třetí žalobní důvod: porušení práv zakotvených v Listině základních práv Evropské unie

Žalobkyně na tomto místě tvrdí, že napadenými právními akty byla porušena její základní práva zaručená Listinou základních práv Evropské unie (Úř. věst. 2010, C 83, s. 389) (dále jen „Listina“). V této souvislosti tvrdí, že došlo k porušení svobody podnikání v Evropské unii (článek 16 Listiny) a práva užívat a volně nakládat se svým zákonně nabytým majetkem v Evropské unii (článek 17 Listiny). Žalobkyně dále vytýká porušení zásady rovného zacházení (článek 20 Listiny) a zásady zákazu diskriminace (článek 21 Listiny).

Žaloba podaná dne 4. března 2013 — El Corte Inglés v. OHIM — Baumarkt Praktiker Deutschland (PRO OUTDOOR)

(Věc T-127/13)

(2013/C 129/49)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: E. Seijo Veiguela a J. Rivas Zurdo, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Baumarkt Praktiker Deutschland GmbH (Hamburk, Německo)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 11. prosince 2011 ve věci R 1900/2011-2 v rozsahu, v němž zamítnutím odvolání žalobkyně potvrzuje rozhodnutí námitkového oddělení o částečném zápisu slovní ochranné známky č. 4 782 215 „PRO OUTDOOR“;

— uložil náklady řízení žalovanému a další účastnici řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „PRO OUTDOOR“ pro výrobky a služby spadající do tříd 9, 12, 14, 18, 22, 24, 25, 28 a 35

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Baumarkt Praktiker Deutschland GmbH

Namítaná ochranná známka nebo označení: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „OUTDOOR GARDEN BARBECUE CAMPING“ pro výrobky a služby spadající do tříd 12, 18, 22, 24, 25 a 28

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení článku 60 nařízení č. 207/2009 a porušení pravidel 48 a 49 nařízení č. 2868/95
- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

— látky CMR mají nezvratné účinky, zatímco v případě HHPA účinky respiračního senzibilizátoru nejsou nezvratné,

— spotřebitelé nebo pracovníci nejsou vystaveni HHPA,

— posouzení HHPA vychází z údajů, které jsou staré a neaktuální,

— posouzení nezohlednilo všechny relevantní údaje.

Žaloba podaná dne 28. února 2013 — Polynt a Sitre v. ECHA**(Věc T-134/13)**

(2013/C 129/50)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Polynt SpA (Scanzorosciate, Itálie) a Sitre Srl (Milán, Itálie) (zástupci: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou,
- částečně zrušil rozhodnutí ECHA ED/169/2012 týkající se zahrnutí cyklohexan — 1,2 dikarboxylového anhydridu, cis-cyklohexan — 1,2 dikarboxylového anhydridu a trans-cyklohexan — 1,2 dikarboxylového anhydridu (společně označovaných za „HHPA“) jako látek splňujících kritéria stanovená v čl. 57 písm. f) nařízení (ES) č. 1907/2006⁽¹⁾ („REACH“) v souladu s článkem 59 REACH, v rozsahu, v němž se týká HHPA a jeho monomerů, a

- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení nebo nesprávného právního posouzení: i) článek 57 písm. f) REACH se netýká respiračních senzibilizátorů a ii) ECHA neposkytla dostatečné odůvodnění a důkaz, aby prokázala, že HHPA vzbuzoval „stejně obavy“ jako karcinogeny, mutageny nebo reprodukčně toxické látky („CMR“) kategorie 1, jelikož:

- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu, jelikož žalobkyně neměly příležitost plně hájit své stanovisko z důvodu nedostatku objektivních kritérií pro posouzení, zda látka vzbuzuje stejnou úroveň obav ve smyslu čl. 57 písm. f) REACH, zejména v případě respiračního senzibilizátoru jako HHPA, a jelikož ECHA nezohlednila všechny informace dostupné nebo poskytnuté ze strany průmyslu během období pro předkládání vyjádření.

- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož ECHA měla ve vztahu k HHPA možnost volby opatření a identifikováním HHPA jako látky vzbuzující velmi velké obavy způsobila žalobkyním újmu, která je nepřiměřená sledovaným cílům.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. února 2013 — Hitachi Chemical Europe a další v. ECHA**(Věc T-135/13)**

(2013/C 129/51)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Hitachi Chemical Europe GmbH (Düsseldorf, Německo), Polynt SpA (Scanzorosciate, Itálie) a Sitre Srl (Milán, Itálie) (zástupci: K. Van Maldegem a C. Mereu, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a odůvodněnou;
- částečně zrušil rozhodnutí ECHA ED/169/2012 o zahrnutí hexahydrometylfthalátového anhydridu, hexahydro — 4 — metylfthalátového anhydridu, hexahydro — 1 — metylfthalátového anhydridu a hexahydro — 3 — metylfthalátového anhydridu (společně nazvaných jako „MHHPA“) jakožto látek splňujících kritéria stanovená v čl. 57 písm. f) nařízení (ES) č. 1907/2006 ⁽¹⁾ (dále jen „REACH“), podle článku 59 tohoto nařízení, v rozsahu, v němž se týká MHHPA a jejich monomerů;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody:

- 1) První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného právního posouzení:
 - i) článek 57 písm. f) REACH se netýká senzibilizátorů dýchacích cest;
 - ii) ECHA neposkytla ani dostatečné odůvodnění ani důkazy o tom, že MHHPA vzbuzovaly stejné obavy jako karcinogenní, mutagenní nebo toxické látky pro reprodukci kategorie 1 (dále jen „CMR“), jelikož:
 - látky CMR mají nezvratné účinky, zatímco v případě MHHPA nejsou účinky senzibilizátora dýchacích cest nezvratné;
 - spotřebitelé či pracovníci nejsou vystaveni účinkům MHHPA;
 - posouzení MHHPA vychází z údajů, které jsou zastaralé a nejsou aktuální;
 - posouzení nezohlednilo všechny relevantní údaje;
 - posouzení vychází zejména z porovnání s jinou látkou, které je vědecky sporné a které ukazuje, že bylo použito pouze málo a nedostatek údajů pro posouzení MHHPA.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu. Žalobkyně neměly možnost se ve své věci obhajovat v plném rozsahu kvůli nedostatku objektivních kritérií pro posouzení, zda se v případě látky jedná o látku vzbuzující velké obavy ve smyslu čl. 57 písm. f) REACH, zejména v případě senzibilizátora dýchacích cest jako je MHHPA a jelikož ECHA nezohlednila všechny informace dostupné nebo poskytnuté ze strany průmyslu během lhůty na předložení připomínek.

- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality. ECHA měla ohledně MHHPA na výběr opatření a definováním MHHPA jakožto látky vzbuzující velké obavy způsobila žalobkyním újmu, která není přiměřená sledovaným cílům.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1).

Žaloba podaná dne 7. března 2013 — Saferoad RRS v. OHIM (MEGARAIL)

(Věc T-137/13)

(2013/C 129/52)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Saferoad RRS GmbH (Weroth, Německo) (zmocněnec: C. Czychowski, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. ledna 2013 ve věci R 2536/2011-4, jakož i rozhodnutí průzkumového referenta ze dne 23. listopadu 2011, v rozsahu, ve kterém byl zamítnut zápis ochranné známky;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „MEGARAIL“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 6, 19 a 37

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

— porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009

— porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

kteřé bylo předmětem šetření, jelikož pro období od roku 2006 do roku 2010 nebylo provedeno předběžné šetření a předběžné posouzení.

— Žalobkyně rovněž uvádí porušení zásad právní jistoty a řádné správy, pokud jde o dobu trvání řízení a zejména nadměrnou a neodůvodněnou délku předběžného šetření.

Žaloba podaná dne 15. března 2013 — Sea Handling v. Komise

(Věc T-152/13)

(2013/C 129/53)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sea Handling SpA (Somma Lombardo, Itálie)
(zástupci: B. Nascimbene, F. Rossi dal Pozzo, M. Merla a L. Cappelletti, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí, kterým Komise prohlásila, že opatření přijatá SEA a spočívající v navýšení kapitálu ve prospěch SEA Handling jsou státními podporami neslučitelnými se společným trhem a nařídila jejich vrácení;

— podpůrně zrušil článek 3 napadeného rozhodnutí, kterým Komise nařídila vrácení údajných státních podpor;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené touto žalobou je stejné jako rozhodnutí, které bylo předmětem věci T-125/13, Itálie v. Komise.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází z porušení určitých forem procesního řádu

— V tomto ohledu žalobkyně uplatňuje porušení nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1) a procesních práv SEA Handling, jakož i neprovedení šetření, pokud jde o rozsah období,

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU s ohledem na zapojení státních prostředků

— K tomuto bodu žalobkyně uplatňuje nedostatek odůvodnění a pochybení při šetření s ohledem na neexistenci zatížení státních financí, jakož i neprokázání skutečnosti, že prostředky patřily státu.

3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU ohledně přičitatelnosti

— Podle žalobkyně se napadené rozhodnutí nezakládá na individuálním přezkumu různých rozhodnutí o navýšení kapitálu a Komise neuvedla důvody, pro které měl během období 2002 až 2010 existovat jednotný projekt státní podpory ve prospěch SEA Handling.

— Dále v tomto ohledu nemohou nepřímé důkazy uplatněné Komisí prokázat přičitatelnost opatření státu a Komise nezohlednila skutečnosti uvedené stranami, aby prokázaly nepřičitatelnost dotčených opatření státu.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU s ohledem na doktrínu soukromého investora

— Podle žalobkyně Komise neprokázala, že konkrétně soukromý investor srovnatelný se společností SEA by se nerozhodl pro rekapitalizaci své dceřiné společnosti a omezila se na obecné konstatování přesnosti parametrů použitých SEA při provedení její volby podniku.

— Je třeba rovněž konstatovat, že na opatření nebylo nahlíženo v rámci kontextu skupiny SEA a že Komise nesprávně posoudila skutečnosti, pokud jde o srovnání SEA Handling a dalších hospodářských subjektů na trhu, jakož i nesprávně použila zásadu soukromého investora z důvodu chybějící analýzy různých operací navýšení kapitálu.

5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení čl. 107 odst. 3 SFEU

— Žalobkyně v tomto ohledu zdůrazňuje nesprávné právní posouzení ohledně působnosti pokynů týkajících se letištního odvětví v rozsahu, v němž tyto nebyly v projednávání případě použitelné.

- Je třeba rovněž konstatovat zjevně nesprávné posouzení a nedostatek odůvodnění při použití pokynů týkajících se záchrany a restrukturalizace, jelikož Komise neuznala význam podmínky obnovení dlouhodobé ziskovosti společnosti, odmítla neprávem kompenzační opatření nabízená SEA v rámci restrukturalizace její dceřiné společnosti a nezohlednila řádně skutečnost, že zpochybněné navýšení kapitálu se vždy provádělo v mezích toho, co bylo striktně nezbytné pro restrukturalizaci společnosti.
- 6) Šestý žalobní důvod vychází z protiprávnosti příkazu k navrácení
- Žalobkyně uplatňuje protiprávnost příkazu k navrácení z důvodu ochrany legitimního očekávání a povinnosti uvést odůvodnění.

Žaloba podaná dne 18. března 2013 — Comune di Milano v. Komise

(Věc T-167/13)

(2013/C 129/54)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Comune di Milano (Itálie) (zástupci: G. Grassani a A. Franchi, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise č. C(2012) 9448 ze dne 19.12.2012 týkající se navýšení kapitálu společností SEA S.p.A. ve prospěch SEA Handling S.p.A.;
- podpůrně po posouzení existence specifických výjimečných okolností, které vyvolaly u žalobce legitimní očekávání, že navýšení kapitálu nepředstavuje státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1, zrušil články 3,4 a 5 rozhodnutí, které ukládají Itálii povinnost podporu vymáhat;
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

- 1) Prvním žalobním důvodem vycházejícím z porušení a nesprávného použití čl. 107 odst. 1 SFEU Comune di Milano poukazuje na vadu rozhodnutí spočívající v tom, že Komise přičetla Comune (a tedy státu) sporná opatření. Podle názoru Comune nepodala Komise žádný důkaz o možnosti takového přičtení s tím výsledkem, že sporná opatření nemohou být kvalifikována jako státní podpory.
- 2) Druhým žalobním důvodem vycházejícím rovněž z porušení a nesprávného použití čl. 107 odst. 1 SFEU Comune di Milano tvrdí, že rozhodnutí je chybné v tom, že Komise shledala, že v projednávaném případě není splněno tzv. kritérium soukromého investora působícího v tržním hospodářství. Toto kritérium bylo naopak plně splněno a příjemci neplynula z těchto opatření žádná výhoda, takže dotčená opatření nelze kvalifikovat jako státní podpory.
- 3) Třetím žalobním důvodem Comune di Milano uplatňuje porušení a nesprávné použití Pokynů pro záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích a Pokynů pro letištní odvětví, a tudíž to, že závěry, ke kterým Komise dospěla ohledně údajné neslučitelnosti sporných opatření, jsou protiprávní.
- 4) Čtvrtým žalobním důvodem, rozděleným do dvou částí, Comune, jež připomíná jednání Komise v průběhu vyšetřovacího řízení, poukazuje zaprvé na a) porušení zásady řádné správy, práva být vyslechnut a práva na obhajobu, a zadruhé na b) porušení zásady legitimního očekávání s tím výsledkem, že příkaz k vymáhání podpory je protiprávní.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 21. března 2013 — Brune v. Komise

(Věc F-94/11) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Všeobecné výběrové řízení — Zrušení rozhodnutí o nezapsání na seznam uchazečů vhodných k přijetí — Výkon pravomocného rozsudku — Zásada legality — Námitka protiprávnosti vznesená proti rozhodnutí o znovuootevření výběrového řízení“)

(2013/C 129/55)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Markus Brune (Bonn, Německo) (zástupce: H. Mannes, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí EPSO o znovuootevření všeobecného výběrového řízení EPSO/AD/26/05 a pozvání žalobce k nové ústní zkoušce a zrušení rozhodnutí o vyloučení žalobce z výběrového řízení z důvodu jeho nedostavení se k této zkoušce.

Výrok rozsudku

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Markus Brune ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu nahradit náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

Žaloba podaná dne 7. ledna 2013 — ZZ v. Komise

(Věc F-2/13)

(2013/C 129/56)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení implicitního rozhodnutí o zamítnutí návrhu žalobce, aby se na jeho odměnu pobíranou od května 2001 až do konce jeho přidělení do Angoly použil koeficient podle článků 12 a 13 přílohy X služebního řádu.

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí, bez ohledu na jeho formu, kterým byla Komisí zamítnuta žádost ze dne 24. října 2011;
- *quatenus oportet*, zrušit akt, bez ohledu na jeho formu, kterým Komise zamítla stížnost ze dne 21. května 2012 zaslanou žalobcem orgánu oprávněnému ke jmenování proti zamítnutí jeho žádosti ze dne 24. října 2011, pro zrušení tohoto zamítnutí a aby se vyhovělo žádosti ze dne 24. října 2011;
- *quatenus oportet*, zrušit oznámení ze dne 14. srpna 2012;
- uložit Komisi povinnost zaplatit žalobci za každý měsíc od května 2001 až do posledního měsíce jeho přidělení k delegaci Komise v Angole částky vyplývající z rozdílu (dále jen „rozdíl v odměně“) mezi tím, co měl žalobce správně dostat, pokud by byl koeficient stanovený pro Angolu podle článku 64 Služebního řádu úředníků Evropské unie a článků 12 a 13 přílohy X služebního řádu *de iure* uplatňován na jeho měsíční odměnu a tím, co skutečně obdržel z titulu odměny, která byla splatná podle článku 62 služebního řádu;
- uložit Komisi, aby zaplatila žalobci z každého rozdílu v odměně úroky z titulu náhrady za její opožděnou platbu splatných částek ve výši 10 %, s roční kapitalizací ode dne, kdy každá z měsíčních plateb odměny byla nebo měla být provedena ve prospěch žalobce, až do úplného zaplacení rozdílů v odměně;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 355, 3.12.2011, s. 30.

- uložit Komisi, aby zaplatila žalobci z každého rozdílu v odměně částky z titulu vyrovnání z důvodu zhoršení kupní síly devizy, proporcionálně variací na ročním základě indexu životních nákladů pro Brusel podle článku 1 přílohy XI služebního řádu, jinak nazývaného „Bruselský mezinárodní index“, nebo jakéhokoliv indexu stejného druhu, který bude Soud pro veřejnou službu považovat za správný a spravedlivý pro použití ve věci, s roční kapitalizací ode dne, kdy každá z měsíčních plateb odměny byla nebo měla být provedena ve prospěch žalobce, až do úplného zaplacení dotčených rozdílů v odměně;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

- uložit Komisi, aby zaplatila částku 5 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy způsobené tímto posudkem,
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 11. února 2013 — ZZ v. Komise**(Věc F-15/13)**

(2013/C 129/58)

*Jednací jazyk: francouzština***Žaloba podaná dne 14. ledna 2013 — CK v. Komise****(Věc F-3/13)**

(2013/C 129/57)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* CK (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Předmět a popis sporu**

Zrušení posudku o vývoji služebního postupu žalobce.

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit posudek o vývoji služebního postupu za rok 2011, který byl vyhotoven den 14. února 2012 a s konečnou platností stanoven dne 9. března 2012,

Účastníci řízení*Žalobce:* ZZ (zástupci: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, J.-N. Louis, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Předmět a popis sporu**

Zrušení rozhodnutí o ukončení řízení o převodu práv žalobce na důchod bez převodu práv

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ze dne 17. dubna 2012 o ukončení řízení o převodu práv žalobce na důchod;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Soud pro veřejnou službu

2013/C 129/55	Věc F-94/11: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 21. března 2013 — Brune v. Komise („Veřejná služba — Všeobecné výběrové řízení — Zrušení rozhodnutí o nezapsání na seznam uchazečů vhodných k přijetí — Výkon pravomocného rozsudku — Zásada legality — Námitka protiprávnosti vznesená proti rozhodnutí o znovuvotevení výběrového řízení“) 30
2013/C 129/56	Věc F-2/13: Žaloba podaná dne 7. ledna 2013 — ZZ v. Komise 30
2013/C 129/57	Věc F-3/13: Žaloba podaná dne 14. ledna 2013 — CK v. Komise 31
2013/C 129/58	Věc F-15/13: Žaloba podaná dne 11. února 2013 — ZZ v. Komise 31

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS